

Desember 2018

Kjære Russlandsvenn!

— Nyhetsbrev fra stiftelsen Kristen Russisk Litteratur —
Nina og Gunnar Gjelstad og Dag Norlin

Kjære mottaker av dette nyhetsbrevet!

*Vi ønsker deg som leser dette en God Jul og et Godt Nytt År.
Spesielt takk til alle dere som har støttet oss økonomisk i løpet av året.
I denne utgaven av "Kjære Russlandsvenn" får du høre interessante
erfaringer fra pastorer som vi har støttet i en årrekke.*

*God lesning og Guds velsignelse!
Hilsen Nina & Gunnar*

Kristen Russisk Litteratur

Adresse: Gunnar Gjelstad, Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord ❖ **Mobil:** 904 19 401

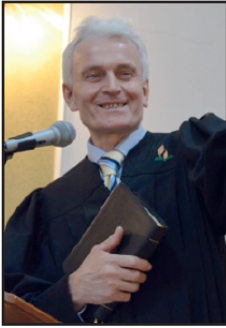
E-post: gutsu.nina@gmail.com ❖ **Gavekonto:** 0530 52 88790

Hjemmeside: krl.no ❖ **Org.nr:** 981 670 345

For deg som sender gaver fra utlandet, bruk følgende bankinfo:

IBAN-nummer: NO73 0530 5288 790 ❖ **Swift-adresse:** DNBANOKKXXX

Bankens navn og adresse: DNB, Postboks 1600, 0021 Oslo, Norway

Hilsen fra Peter Rybkin

som KRL har støttet økonomisk i flere år, og som nå bor mellom Svartehavet og Det Kaspiske hav.

En stor takk til alle mine kjære trossøsken i Norge! Takk til Gud, vi lever, vi forkynner, vi ber!

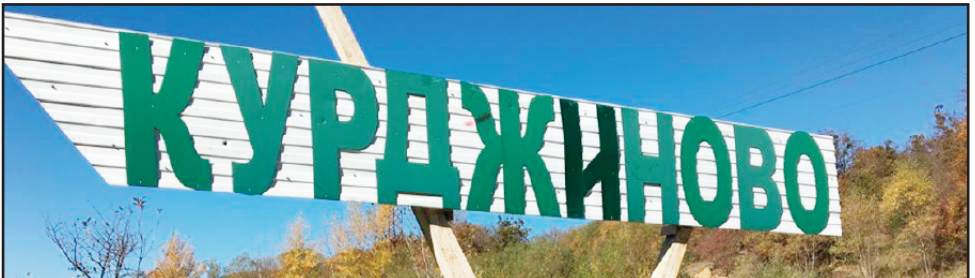
I går hadde vi en konsert til minne om Anna W. German, en berømt sangerinne fra en adventistfamilie. Konserten ble holdt i kulturhuset her i byen Kurdzhinovo, en eldre bygning fra Stalins tid. Mer enn 50 mennesker kom, og i dag kom 12 personer på besøk til vårt sommersted utenfor byen. Takk Gud!

Jeg er en av 26 adventister i hele fylket her, med en radius på 135 km. Her i landsbyen Kurdzhinovo bor det ca. 6.000 mennesker og bare tre er adventister. Gjennom flere dugnader har vi blitt kjent med lokalsamfunnet. Administrasjonen her er gledelig overrasket av flere grunner: 1) I løpet av sommeren arrangerte vi tre sommerleirer for barn, tenåringer og ungdommer på vårt leirsted. I alt var vi rundt 300 personer. 2) Vi arrangerte tre sosiale dugnader for å rydde et stort område her i landsbyen. Da fikk vi mange hyggelige samtaler og erfaringer med byens folk!

Hver dag møter jeg mennesker og får nye

Anna Wiktoria German, født 14. februar 1936 – døde 25. august 1982. Polsk sangerinne født i Sovjet. Veldig populær i Polen og Sovjet på 1960- og 1970-tallet. Hun ga ut over ti sangalbum på polsk og flere album med russisk repertoar. Gjennom sin musikkariere spilte hun inn sanger på hele syv språk: polsk, russisk, tysk, italiensk, spansk, engelsk og latin.

Det flotte nymalte skiltet som kalles "Stella".

Her foregår steilkasting på høyt nivå!

kontakter. I dag bestemte jeg meg for å gjøre "noe spesielt". Ved inngangen til landsbyen står det et stort skilt som kalles "Stella". Malingen var flasket av på mange steder, og jeg bestemte meg derfor for å male hele skiltet. Jeg fikk bare lyst til å gjøre noe for bygda vår, på en eller annen måte! Det tiltaket ble virkelig vellykket!!

Søppelsanking

Øverste sjef i byen spurte oss om vi kunne fjerne søppel rundt fotballbanen. Sammen med noen andre kristne ungdommer plukket vi søppel og stein og fylte hele to hele lastebiler. Lastepanet var høyt og vi måtte virkelig bruke krefter for å få opp de tunge steinene. Vi ble alle slitne etter denne tunge jobben! Ledelsen i byen syntes dette var så strålende gjort, at de spurte oss om vi også kunne rydde et annet for-søpлет område der folk i lang tid har kastet søppel ulovlig. Ryddeguttene som allerede var slitne, visste ikke helt hva de skulle si. All jobbing var jo selvfølgelig helt frivillig. Ut av de 12 svarte

2 JA og ble med meg. Jeg takket disse to, og mens vi gikk mot det nye området hørte jeg overraskende en som gråt og sa: "Pastor vent, jeg vil også bli med." Da jeg snudde meg, så jeg et enda mer overraskende syn. Ikke bare én gutt som gråtende kom løpende og hadde ombestemt seg, men hele guttegjengen

To glade steinkasterkompiser!!

kom småjoggende etter. De ville alle være med å rydde på det nye området. Snakk om lojalitet!

I løpet av 20 minutter var hele jobben gjort. Ja, det var i sannhet litt av en jobb. Ikke bare tunge steinløft, men du verden slik en stank. En stank som gjorde det vanskelig å puste. Da lastebilen var full og alt var ferdig spurte sjåføren: "Hvem er dere egentlig, jeg har aldri sett noe slikt på alle de 18 år jeg har kjørt lastebil. Jeg har tilbudt be-

taling for å få gjort slike jobber, men ingen har vært villig, verken hinduister eller ortodokse." Selvfølgelig var han klar over at vi var adventister. Samtalen med sjåføren etterpå ble et sterkt vitnesbyrd til ære for vår Skaper. Sjåføren både så og skjønnte at det er bare Gud i himmelen som gir oss glede av å glede andre.

Døde bein

To dager senere stoppet jeg bilen ved de gamle utgravningene som finner sted i nabobygden Cherkesk. Der så jeg en muslimsk familie. Mannen i turban, en åndelige lærer, en mulla fra moskéen, og hans kone i hijab. Jeg gikk bort til ham og startet samtalen omtrent slik: "Tror du at alle disse beinene kommer til live?" "Ja, selvfølgelig", ropte begge samtidig, "alle skal stå opp fra graven på dommens dag!" Ja, det er sant sa jeg og vi var helt enige om det. Etter en veldig interessant samtale begynte han å overtale meg til å bli en ekte muslim. Jeg på min side ønsket at han kunne bli kristen. Samtalen var ikke lett. Men da jeg begynte å snakke om Hvem jeg tror på og hvorfor, ble han overrasket over

Tunge løft og atter tunge løft ...

Her er utgravingsstedet i Cherkesk.

at jeg snakker jo som en "trofast muslim". Vi byttet telefonnumre og bestemte oss for å møtes igjen. Be for ham, vær så snill, han heter Musa. En veldig ærlig person! Jeg er så takknemlig for at jeg kan "arbeide" med slike muslimer.

Her var det visst spennende ting.

Forbønn

For en stund siden ble jeg fortalt om en mann på 80 år som kom til den lille lokale adventistgruppen i en landsby fordi han ønsket forbønn. Det eneste jeg fikk vite, var at han heter Boris og i hvilken retning han bor. Ingen visste verken gaten eller huset men at han bor i utkanten av landsbyen. Jeg bestemte meg for å finne ham. Jeg bad og kjørte så ned gjennom dalen og begynte å spørre forbipasserende, stoppet ved hus og snakket med dem jeg så. Samtidig delte jeg ut adventistblad som heter "Nøkkel til Helse" og "Skjulte Skatter". Gud oppmuntret meg til å smilende si til de som fikk avisene "du har et så flott smil". Jeg kan bare bekreftede at alle smilte tilbake!!!

Og slik gikk det fra hus til hus. Etter 30 minutter fant jeg huset til Boris og hans kone Lydia. Vi snakket sammen alle tre ute på gårdsplassen. Gråtende fortalte hun om mannen sin. "Han har begynt å drikke og vil ikke snakke med meg lenger. Han vil heller ikke dele pensjonen sin med meg." Etter å ha lyttet til henne spurte jeg om jeg kunne få be for dem. Vi reiste oss, ga hverandre en klem, og jeg ba Jesus om å hjelpe disse to muslimene. Lydia begynte å gråte, og etter bønnen sa Boris noe til henne på et annet språk. Hun gikk så inn i huset, og kom tilbake med en liten pakke. Da jeg spurte hva det var for noe svarte hun: "To stykker lammekjøtt, vær så snill, ikke nekt å ta imot dette fra oss. Du skjønner det er en takknemlighetsgave for at du ba en slik bønn for oss!" Jeg tok imot gaven og sa da med et smil og med et humoristisk tonefall: "Kanskje jeg kan be én gang til og få et stykke kjøtt til?" Nå lo vi virkelig alle sammen. Jeg omfavnet dem begge og reiste deri-

fra i håp om å møtes igjen! Pris Jesus for hans kjærlighet!

Gulvreparasjonen

I går ringte kommunelederen i Kurdzhinovo, og han ba meg om å se på og vurdere hva man burde gjøre med gulvet i landsbyens kulturhus. Bygningen er fra 1951. Jeg dro dit og så tydelig at gulvplankene var råtne. Etter en beregning av hvor mye som måtte byttes og prisen for det, kontaktet jeg kommunesjefen igjen. Jeg og min bror Yura, som også bor her i Kurdzhinovo, bestemte oss for å fikse gulvet helt gratis. Når vi fortalte dette for lederen ble han helt overrasket! Han sa at hvis vi ordner gulvet, ville han tillate oss adventister å holde en påskekonsernt i kulturhuset til våren og ha en nyttårsfest

der for byens barn. Men et annet problem er at det ikke finnes oppvarming i bygningen. Jeg tror at jeg vil begynne å spare penger fra min egen lønn til en varmekanon for oppvarmingen til vinteren og skape et komfortabelt miljø for barn og deres foreldre!

Det finnes to andre adventistkirker her i fylket. Én i byen Cherkessk, der 7-8 personer møtes, og den andre i landsbyen Zelenchukskaya, der 4-5 personer møtes. Bare tre adventister bor i her Kurdzhinovo, og de må reise 25 km for å komme til vår adventistkirke i Psebay som ligger i nabofylket Krasnodar.

Den første snøen i år kom på fjellet Cherkessia i kveld. Ubeskrivelig vakkert!

Beste hilsen fra pastor Peter Rybkin

Den første snøen i år kom på fjellet Cherkessia i kveld. Ubeskrivelig vakkert! Dermed forbereder Herren oss for en åndelig renhet, renser og dekker oss med sin rettferdighet. En dag sa Josva store ord: "... Gjør dere rene og hellige! For i morgen vil Herren gjøre underverk blant dere." Josva 3.5.

Erfaringer fra Polatsk i Hviterussland

av pastor Aleksey Kuketka

Kjære brødre og søstre i Kristen Russisk Litteratur! Vi er veldig takknemlige for deres hjelp og støtte til vår litteraturevangelisering. Takk til Gud, dere er hans svar på våre bønner! Herren har ved sin store barmhjertighet gitt oss midler gjennom dere.

Nylig fikk vår menighet her i Polatsk besøk av 4 adventistteologistudenter. Planen var en 10-dagers evangeliseringsaksjon sammen med menigheten.

Noen menighetsmedlemmer ville hjelpe til på kjøkkenet i kirken, andre bestemte seg for å gå fra dør til dør med bøker for første gang. Det trengtes også hjelpende hender med mange praktiske og organisatoriske oppgaver. Vi i menigheten ville så gjerne gjøre det så hyggelig som mulig for studentene som skulle komme. Nå er hele prosjektet avsluttet og vi kan se tilbake på aktivitetene med takknemlighet og glede. Målene vi hadde ble oppnådd.

Med hjelp av bøker og aviser møtte

vi mange mennesker. Nå har vi en lang liste med navn som vi ønsker å holde kontakt med. Med hjelp av de 4 studentene, så vel som medlemmene i kirken, ser statistikken ut slik:

- ❖ 6736 leiligheter ble besøkt.
- ❖ 3200 aviser ble distribuert - "Skjulte skatter" og "Nøkler til god helse".
- ❖ 220 bøker "Utover fantasien" ble gitt bort som gave.
- ❖ 189 bøker ble solgt: bibler, åndelige bøker, bøker om helse og barnelitteratur.
- ❖ Opprettet kontakt med 28 personer som kirken vil fortsette å besøke. I tillegg har vi navn på 53 barn, som menigheten vil ha en regelmessig kontakt med, med hjelp av gavesystemet vi kaller "samaritansk lommebok."
- ❖ 25 nye avis-abonnenter.

Vi takker og lover Gud for KRLs deltakelse og hjelp i evangelisering i vår by Polatsk. Våre videre planer er å forsterke de nye kontaktene vi fikk under denne aksjonen.

Arrestert av politiet

Allerede første dagen etter avsluttet 10-dagersarbeid, oppstod et spesielt problem. Senere ville det vise seg at denne vanskeligheten endte med glede!

Etter at Volodya og Nikolai hadde besøkt flere hus og fått avslag, ble de endelig invitert inn i en leilighet. Dette er deres egne ord: "En kvinne inviterte oss til en kopp te og samtidig snakket vi om

Fire glade teologistudenter er medhjelpere.

vår tro. Mens vi snakket sammen begynte vi å presentere bøkene vi hadde med. Damen som heter Galina, ble veldig interessert i boken "Ny Start". Etter at vi snakket om bokens innhold litt mer, bestemte hun seg for å kjøpe den. Da hun gikk for å hente vesken med penger i, ringte det på dørklokken. Der og da glemte sannsynligvis Volodya at han ikke bodde der, så han gikk bort for å åpne døren. På terskelen sto politiet. Senere fikk vi vite at eieren i etasjen over, ikke likte det faktum at vi besøkte leilighetene i blokka, så han ringte politiet. Forkynnelsen utenfor kirken er faktisk forbudt ved lov!

Politifolkene tok oss med til stasjonen. De tok fingeravtrykk, så gjennom litteraturen og begynte å spørre oss om vår tro og om vår kirke. Vi opplevde det som en fantastisk anledning til å fortelle om vår tro. Den anledningen utnyttet vi. Etter to timer på politistasjonen ble vi løslatt, men med en advarsel om at vi ville bli straffet hvis dette gjentok seg.

Etter at vi kom hjem, ba vi sammen, ba om Guds veiledning, styrke og støtte. Vi visste alle at "Gud må adlydes mer enn mennesker" og neste dag gikk vi igjen ut med bøker."

Da Volodya og Nikolai ble arrestert, ringte Galina sin venninne og fortalte om hva som hadde skjedd. Neste dag ringte Galinas venninne til kirken og bestilte boken "Ny start" og et abonnement på avisen! Samme dag fikk hun besøk av menigheten som leverer både bok og avis. Vi ble positivt overrasket over Herrens løsning og igjen kunne vi se hvordan han forandret problemer til noe gledelig for Volodya og Nikolai.

Guds varme

Det var en veldig vanskelig dag. Vi besøkte flere 9-etasjes hus. Korridorene i disse husene er ikke oppvarmet, og snart var våre hender og føtter veldig kalde. Vi bar med oss bøker og aviser som er nokså tunge ettersom timene går. Ved 3-tiden var vi blitt trette og faktisk litt mismodige. De fleste av de vi

besøkte tok imot bare aviser, men de var ikke så interessert i bøker. Da vi kom inn i neste 9-etasjers bygning, begynte vi i øverste etasje, som litteraturevangelister vanligvis gjør. I trappene opp så vi en sofa og bestemte oss for å sette oss og hvile i noen minutter. Da jeg begynte å tenke på det dårlige resultatet etter mer enn en halv dag, ble jeg overmannet av stor for-

Her er hele menighetsfamilien i bokspredningsmodus med pastor Aleksey i midten.

tvilelse. Jeg følte at jeg var veldig sliten og kald. Så bad jeg: "Herre, gi oss varme og støtte, vær så snill, Du ser vårt behov!" Det var alt jeg kunne si i fortvilelse til Gud. Vi reiste oss for å fortsette. Og her kan du kanskje tro at i en av leilighetene i dette huset ble vi mottatt med varme og oppvarmet med noe godt. Nei, dette skjedde ikke. Men når vi til slutt kom ut, begynte solen uventet å skinne. Vi stod og nøt solens varme, og mens vi ble varmere og varmere i kroppen økte både gleden og humøret. For oss var det en fantastisk opplevelse! I de resterende 2 timene den dagen solgte vi 5 bøker og gav bort hele 64 aviser. Om kvelden da vi fortalte våre venner om denne hendelsen, leste vi teksten fra Jesaja 40,31: "Men de som venter på Herren, får ny kraft, de løfter vingene som ørnen, de løper og blir ikke slitne, de går og blir ikke trette". (Jes 40:31). I dag opplevde vi nettopp det! *Hilsen fra Vladislav og Catherine.*

På toget

En dag i vårt 10-dagers misjonsprogram foreslo pastoren vår at vi skulle en tur med toget for å presentere våre bøker med sang og musikk i vognene. For meg var dette noe uvanlig. 15 minutter etter at vi hadde kjørt vekk fra stasjonen så en medpassasjerer, som satt i nærheten, vår gitar og spurte om vi kunne spille. Vi hilste på ham og sa at vi snart skal spille for alle på toget. Noen få minutter senere, før vi hadde begynt å synge, foreslo vår nabo, Ivan, at vi kunne vel drikke litt alkohol sammen med ham.

- Nei takk, vi drikker ikke, svarte vi.
- Så syng noe da, svarte Ivan.
- Ja det skal vi gjøre, men vi venter bare litt til det kommer flere mennesker på

toget.

Bare noen minutter etter var toget fylt opp med folk, og vi begynte å synge og samtidig presentere våre bøker. Mens vi sang, satt Ivan der og smilte til oss. Da vi sluttet å synge, ropte han ut til alle i vognen:

- Jeg vet at dere er troende, bare se på dem. Ansiktene gløder.
- Hvordan vet du det, spurte jeg Ivan?
- Ansiktene lyser jo! Min mor er en troende! Her får dere for sangen.

Så rakte han ut hånden med penger til oss. Et beløp som tilsvarer prisen for en bok. Som svar ga vi ham 2 bøker, "Veien til Kristus" og "Bak fantasien". Etter at vi hadde gjentatt sangen og presentasjonen i alle vognene, kom vi tilbake med pastor Alexey for å snakke med Ivan. Han var glad for å se oss. Og i stedet for å fortelle ham om Gud, hørte vi på ham. Han var allerede full og begynte å snakke høyt om Jesus og den sanne troen. Og han gjorde det høylytt for alle i vognen. Et bibelvers kom i mine tanker. "Men hva gjør det? Kristus blir forkynt i alle fall, enten det nå skjer med baktanker eller i oppriktighet. Det gleder jeg meg over, og jeg vil fortsette å gjøre det" (Fil.1,18). Så vi hørte på ham i

Klare til å gå fra dør til dør i februar-kulden.

ca. 15 minutter. Etter å ha lagt merke til at ikke bare vi lyttet, men også folkene i vogna, gav vi ham kirkenes adresse og telefon og sa at vi ville være glade for å se ham i kirken. *Nicholas*

Juleprogram

Hvert år arrangeres et juleprogram i kirka vår (juledagen i Hviterussland er 7. januar). Det inkluderer et marionettprogram (dukketeater), en preken, lek

Pastor Aleksey Kuketka i rød jakke i sving med å presentere noen bøker inne i toget.

med barna, samt utdeling av gaver fra "samaritansk lommebok". I år kom hele 400 personer. Fantastisk! En måned senere da vi fikk besøk av 4 litteraturevangelister og gikk fra hus til hus, møtte vi en kvinne som hadde deltatt i vårt juleprogram. Hun kjøpte ikke noe, men tok med glede imot en gratisavis. Etter en stund ringte hun til kirken og bestilte abonnement på en avis. Sabbaten 22. februar og etterfølgende søndag, kom hun til bibelundervisning for barna, som jeg og min kone har hver søndag. I disse klassene lærer vi om et nytt yrke. Vi lærer engelske ord og gjør ulike håndverk, samt lærer å skrive blindeskrift på datamaskin. Dette likte hun virkelig, og lovet å komme tilbake neste sabbat. Litteraturevangelistene var en annen god påminnelse for henne at hun er høyt elsket av Gud.

UTDRAG FRA ÅRSBERETNING FOR 2017 FOR STIFTELSEN

Kristen Russisk Litteratur

Stiftelsens formål er å samle inn gaver for å spre adventistbudskapet i Russland, hovedsakelig med hjelp av litteratur, og å hjelpe fattige mennesker i Russland.

Støttet følgende

Kirkebygg i Georgievsk 90.794,-
Bibler til Georgievsk 12.744,-
Barnebøker til Georgievsk 7.542,-
Evangelisering i Murmansk 23.646,-
Misjonsbøker til Sergei Grigoras 5.763,-
Misjonsbøker til Peter Rybkin 46.677,-

Kirkebygg i Khanty-Mansysk 49.708,-
Tilsammen 236.842,-
Andre utgifter som regnskaps-
revisjon, trykking og porto 19.772,-
Mottatte gaver 2017 . . . . . 228.387,-

Årsresultat . . . . . -28.226,-

Sandefjord 15. mai 2018

Gunnar Gjelstad
styreleder

Nina Gjelstad
styremedlem

Barneleir i Goergjevsk

av Nelly Kropinova

Nelly er ansvarlig for barneavdelingen og helseavdelingen i unionen i Nordkaukasus. Hun arrangerer barneleir med barn fra 8 år og oppover hver sommer i byen Georgjevsk. Med sanger, lek og undervisning får barna del i det kristne budskapet. 3 av 4 barn er fra ikke-SDA-familier.

Jeg ønsker dere store velsignelser fra Herren, helse, glede og suksess til dere alle sammen med familien! Gud velsigner dere! Tusen takk for at barna våre får mulighet med deres hjelp til å motta bøker som gave!

Barneleiren ble til stor velsignelse i år. Barn og foreldre likte virkelig programmet. Barne- og tenåringsbøker ga dem stor glede! Så fint å se hvordan barna satt og valgte ut den boken de skulle få! Alle medarbeidere og instruktører som jobbet i leiren, mottok også bøker som gave, og var veldig fornøyd med det! Broder Alexey Vasilyev, som har fått støtte fra dere i KRL var

også med i ledelsen av barneleiren. Han var til stor hjelp i planleggingen av opplegget!

Et av minnene til barna fra leiren var en bokgave. Barn i førskole- og grunnskolealderen fikk den fargerike boken "Julealfabet" skrevet av adventistdiker Tatiana Nizhelskaya. De som var eldre fikk selv velge en av flere bøker med ekte historier fra livet til barn og ungdom: "Sabbathhistorier", "Ufortjent Nåde", "Modige Reisende" og andre. Tenåringene mottok boken "Skapt av Herren", en gjenskjildring om livet til Ellen White og de kristne i hennes tid.

Avsender- og returadresse: Gunnar Gjelstad, Åsrumveien 17, 3242 Sandefjord

---

Tusen takk for hjelpen!

Jeg heter Aleksey Vasilyev og er 37 år gammel. Etter et evangelisk program i 1997 helbredet Gud meg mirakuløst fra leukemi og førte meg til min kirke. Fra 1998 til 2002 arbeidet jeg som ungdomsleder i adventistkirken i Georgievsk. I 2003 giftet jeg meg og flyttet til byen Essentuki, hvor jeg i 2005-2017 var forstander i kirken. I tre år har jeg også hatt ansvar for speiderarbeidet i unionen i Nordkaukasus. I fjor fikk jeg i tillegg oppdrag om å være misjonær i byen Lermontov, hvor jeg nå evangeliserer på flere måter. I adventistkirken i Lermontovs holder vi kurs for ikke-troende og bibelskole for medlemmer. I de lokale skolene planlegger og prioriterer vi å gjennomføre røykavvenningskurs, kurs for alkohol- og narkotikamisbrukere.

I sommer hadde vi som vanlig en

speiderleir 15.-22. juli. Teamet og jeg planla programmet sammen, og vi utviklet et ny idé som vi kalte "60 minutter". Det handler om Josefs liv og alle de viktige beslutningene han måtte ta gjennom livet. Noen beslutninger måtte tas mer enn en gang. I år reiste barna hjem med en god bok i hånden! Til tross for at vi lever i en tid med smarttelefoner og spill, er barn glade i å lese og få en bok som gave. Hvis Gud vil gi dere i KRL en mulighet til å hjelpe dette prosjektet økonomisk, vil det være en stor glede for tenåringene og en velsignelse for dem og deres foreldre! Disse bøkene er barna mest glade i: "Skapt av Herren", "Sabbatshistorier", "Englevinger", "Bønnesvar", "Ufortjent Nåde", "Modige reisende".

Speiderhilsen fra Vasilyev Aleksey

HAR DU BESØKT
VÅR NY HJEMMESIDE?

krl.no

HAR DU BESØKT
VÅR NY HJEMMESIDE?

